

РЕШЕНИЕ

№ 21840

гр. София, 31.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 21.10.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **7127** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК) вр. с чл.13, ал. 6 от Закона за социалното подпомагане (ЗСП).

Образувано е по изпратена по подсъдност съгласно определение № 851/12.07.2024г. на Административен съд – Силистра жалба/заявление на И. Е. В., ЕГН/ [ЕГН], адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 1, в която е посочено, че има отказ за еднократна помощ по чл. 16, ал. 1 от ППЗСП, във вр. с чл. 27, ал. 7 от от ППЗСП със Заповед № ЗСП/Д-СС/543/14.06.2024г., като с Решение № 19-РД06-0013/3.7.2024г. на директора на Регионална дирекция „Социално подпомагане“ С. жалбата срещу посочената заповед е отхвърлена.

В жалбата, както и в молба от 21.8.2024г. на лист 117 от делото се излага несъгласие с оспорваната заповед и се иска нейната отмяна, поради незаконосъобразност.

В съдебно заседание жалбоподателката, редовно призована, се явява лично и с назначения от съда при условията на чл. 26, ал. 2 от Закона за правната помощ адв. М., като поддържа жалбата и моли за отмяна на оспорения акт. Счита, че няма пречка лицето, което живее на постоянен адрес да се ползва като настоящ такъв. Липсват данни жалбоподателката да е била редовно уведомена за посещенията на адреса ѝ в [населено място], който тя изрично е посочила в жалбата.

Ответникът по жалбата - директор Дирекция "Социално подпомагане" [населено място], не се явява и не се представлява. Изразява писмено становище за неоснователност на жалбата, като моли оспорването да бъде отхвърлено.

Административен съд - София, като обсъди събраните по делото доказателства в тяхната съвкупност и възраженията и доводите на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

На 23.05.2024г. в Дирекция „Социално подпомагане" - [населено място] от И. Е. В. е депозирано заявление – декларация под № ЗСП/Д-СС/543 от 23.05.2024г. за отпускане на еднократна помощ по чл. 16 от ППЗСП за „инцидентни нужди за здравни и социални нужди, за комунално - битови потребности". Към подаденото заявление - декларация са приложени амбулаторни листи от „С. К.“ 6 бр., фактури от търговски центрове 11 бр. за боя, Протокол от "Софийска вода" АД 1 бр., фактура от „Стройремонт консулт“ ЕООД, касови бонове от търговски центрове - 8 бр.

Изготвен е социален доклад по подаденото от госпожа В. заявление, в който се сочи, че се касае за тричленно семейство с едно дете на 9 години. Лицата са трудово заети. Установено е, че г-жа В. е с постоянен адрес [населено място], обл. С., [жк], [улица], ет.1, ап.1 и настоящ адрес: гр. С., общ. С., обл. С., [улица], ет.7, ап.28.

За извършване на социалната анкета по реда на чл. 27, ал. 3, т. 1 от ППЗСП на 31.05.2024г., е посетен декларираният в заявлението-декларация настоящ адрес. Лицето не е открито. Съобразно изискванията на чл. 27, ал. 5 от ППЗСП е оставено уведомление по образец, утвърден от изпълнителния директор на АСП, в което е определен 3-дневен срок на лицето да се яви в Дирекция СП за справка. Госпожа В. не се е явила в така определения срок и е извършено второ посещение на декларирания настоящ адрес на 6.6.2024г., при което жалбоподателката отново не била открита, като отново е оставено уведомление за явяване в дирекция СП в 3 дневен срок. В указания срок госпожа В. не се е явила, поради което за служителите от социалната дирекция е било невъзможно да извършат цялостна социална анкета за установяване на фактите и обстоятелствата, които имат отношение в конкретния случай към правото на подпомагане на лицето.

След проведен телефонен разговор, г-жа В. е изпратила заявление в ДСП – [населено място] в свободен текст, с вх. №1903-94И-00-1245/27.05.2024 г., в което заявява, че не желае настоящия ѝ адрес в [населено място] да се посещава, а за установяване на нуждата от подпомагане с еднократна помощ е необходимо да се посети постоянния ѝ адрес в [населено място],[жк], [улица], ет. 1, ап. 1. Посочила е също, че детето ѝ К. Л. В. учи в 138 С. „Проф. В. З.", [населено място].

От директора на ДСП – С. е издадена оспорваната в настоящото производство заповед, с която е отказано отпускането на еднократна помощ. В мотивите на оспорвания административен акт е посочено още, че госпожа В. не е намерена на настоящия адрес и не се е явила за справка в ДСП – С., поради което спрямо нея не може да бъде извършена социална анкета – чл. 27, ал. 7 от ППЗСП.

Обжалваната заповед е връчена на лицето на 19.06.2024 г., съгласно приложено по делото известие за доставяне. С жалба И. В. е оспорил заповедта пред горестоящия административен орган, който се е произнесъл с Решение № 19-РД06-0013/3.7.2024г., връчено на лицето на 4.7.2024 г. С решението директорът на Регионална дирекция за социално подпомагане – С. е отхвърлил жалбата.

По делото е приета административната преписка, както и представени от жалбоподателката писмени доказателства.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът прави следните изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 149, ал. 3 от АПК, от

надлежна страна и против годен за оспорване административен акт. Издадената заповед е индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 1 от АПК, който съдържа неблагоприятни последици за нейния адресат.

Същата е издадена от компетентен орган - директорът на ДСП - С. и в законоустановената писмена форма.

Оспорената заповед е издадена на основание чл. 13, ал. 2 от ЗСП и чл. 27, ал. 7 от ППЗСП, като е установено, че нейният адресат не е открит на посоченият от него настоящ адрес, поради което е налице невъзможност за цялостно извършване на социалната анкета.

Посочено е в мотивите на заповедта, че поради ненамирането на госпожа В. на настоящия ѝ адрес и неявяването ѝ в ДСП за справка, е приложим чл. 27, ал. 7 от ППЗСП. Съгласно тази разпоредба, ако в срока по ал. 6 (3-дневен срок от оставяне на уведомление, поради установено при проверка отсъствие – чл. 6, ал. 5 от ППЗСП) лицето не се яви за справка в дирекция "Социално подпомагане", социалният работник отразява в социален доклад всички установени факти и обстоятелства по ал. 3, т. 2 и 3 и прави мотивирано предложение за отказ поради невъзможност за цялостно извършване на социална анкета.

Предвид посочените в ППЗСП правила, релевантно обстоятелство за отказ на еднократна социална помощ е липсата на промяна на декларирания от лицето настоящ адрес и невъзможността да му бъде извършена цялостна социална анкета.

По делото, с оглед разпределената от съда доказателствена тежест, от страна на жалбоподателя не са направени конкретни твърдения, респ. не са представени доказателства, с които да се обори съдържанието на оспорвания административен акт. Същият, според съда е мотивиран от правна и фактическа страна, съгласно чл. 59, ал. 2 от АПК. Административният орган е изследвал пълно и задълбочено всички факти и обстоятелства от значение за случая, съгласно разпоредбата на чл. 35 от АПК. Този извод не се опровергава от представените от страна на жалбоподателката множество други писмени документи, удостоверяващи извършени от същата разходи, както и документи във връзка със здравословното състояние и трудова заетост. Същите, съдът намира ирелевантни към мотивите на оспорения отказ за получаване на еднократна помощ.

Съгласно чл. 8 от ППЗСП социалните помощи се отпускат на лица и семейства по настоящ адрес, на който се извършва социална анкета. Съгласно чл. 27, ал. 1 от ППЗСП в срок до 20 дни от подаването на заявление-декларацията социален работник извършва социална анкета и изготвя социален доклад съгласно образец, утвърден от изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане. Съгласно чл. 27, ал. 2 и ал. 3 от ППЗСП, социалната анкета се изразява в установяване на факти и обстоятелства, които имат отношение в конкретния случай към правото на подпомагане на заявителя и неговото семейство. Социалната анкета включва проверки в дома на лицето и/или семейството по настоящ адрес.

Не се спори по делото, а и се потвърждава, че настоящият адрес на жалбоподателката е именно в [населено място], който същата не е променила, въпреки отправените ѝ съвети от социалните работници за това. От издадения преди оспорената заповед социален доклад става ясно, че госпожа В. е била консултирана да промени настоящия си адрес, а именно в [населено място],[жк], [улица], ет. 1, ап. 1. След като желае проверката и посещението от социалните работници да се извърши на адреса ѝ в [населено място] същата е следвало да промени като посочи адреса в [населено

място] за настоящ адрес и съответно да подаде заявление за отпускане на помощта в ДСП [населено място]. Това не е направено от госпожа В..

В случая, видно от представените документи, не се доказва по отношение на И. В. да е проведено изцяло, указаното в нормите на ППЗСП, установяване наличието за упражняване на правото на социално подпомагане.

Съгласно разпоредбата на чл. 27, ал. 3, т. 1 от ППЗСП социалната анкета се провежда в дома на лицето и/или семейството по настоящ адрес. В § 1, т. 11 от ДР към ЗСП законодателят е дал легална дефиниция на понятието "социална анкета". Това е дейност по установяване наличието на условията за упражняване на правото на социално подпомагане, извършена от социални работници в Дирекция "Социално подпомагане", която се изразява в проверки в дома на лицето и/или семейството, в проучване на документацията и събиране на информация. От разпоредбите на чл. 27, ал. 1 и ал. 2 от ППЗСП става ясно, че в срок до 20 дни от подаване на молбата-декларация, социален работник извършва социална анкета и изготвя социален доклад съгласно Приложение № 2, като социалната анкета се провежда в дома на лицето или семейството по настоящ адрес. В случай, че поради отсъствие на лицето или семейството социалната анкета не може да бъде извършена, социалният работник оставя уведомление по образец съгласно Приложение № 1а, в което се определя 3-дневен срок на лицето да се яви в ДСП за справка. Ако в срока по ал. 5 лицето не се яви, се прави повторно посещение в дома и ако лицето или семейството отново не може да бъде намерено, се оставя второ уведомление с указан 3-дневен срок за явяване в ДСП (чл. 27, ал. 6 от ППЗСП). Съгласно чл. 27, ал. 7 от ППЗСП, ако в срока по ал. 6 лицето не се яви за справка в ДСП, социалният работник отразява в социалния доклад всички установени факти и обстоятелства по ал. 3, т. 2 и 3 и прави мотивирано предложение за отказ поради невъзможност за цялостно извършване на социална анкета. С посочената правна норма от ППЗСП е предвидено като част от процедурата по отпускане или отказване на помощ да бъде проведена анкета на заявителя. В случая настоящият адрес, деклариран от лицето, е бил посетен от социалните работници на 31.05.2024г. / лист 70 от делото/, но заявеният социалната помощ не е открит на него. Изготвено е уведомление по чл. 27, ал. 5 и ал. 6 от ППЗСП. Адресът е посетен още веднъж на 06.06.2023 г./лист 71 от делото/ и при повторното неоткриване на лицето, отново е поставено уведомление за дължимо от негова страна явяване в 3-дневен срок за справка в ДСП, което не е изпълнено. По делото са представени уведомленията оставени по настоящ адрес на лицето и няма спор, че същият адрес е деклариран от нея в заявление-декларация от 23.05.2024 г. Изложените от жалбоподателката аргументи, че не желае да се посещава настоящия адрес в [населено място], а е необходимо да се посети постоянния адрес в [населено място], не обосновават незаконосъобразност на изводите на ответния административен орган и неоправдават неявяването на лицето за справка в ДСП. В случай, че жалбоподателката е искала да се извърши посещение на постоянния ѝ адрес, на който в действителност живее, то на основание чл. 99, ал. 1 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/ е била длъжна да заяви промяна на настоящия си адрес в съответната общинска администрация, чрез подаване на адресна карта, както и да посочи този адрес в декларацията-заявление за отпускането на помощта. След като не е извършила това, госпожа В. е поставила в невъзможност извършването на социална анкета.

На основание чл. 94, ал. 1 от ЗГР, настоящ адрес е адресът, на който лицето живее, а

съгласно чл. 99, ал. 1 от същия нормативен акт, при промяна на местоживеенето си, всяко лице е длъжно в срок от 30 дни да заяви промяната на настоящия си адрес.

Доводите изложени в жалбата са ирелевантни по отношение на крайното решение на административния орган, тъй като предоставянето на претендираната социална помощ, трябва да бъде съобразено с определени обстоятелства, които могат да се установят само чрез извършване на социална анкета в дома по настоящ адрес на заявителя. Това представлява задължителен етап от административното производство и причините, изтъкнати в жалбата да не може да се осъществи този етап, не зависят от органите на ДСП. В случая изискванията на чл. 27, ал. 5 и 6 ППЗСП са били спазени. Съгласно чл. 27, ал. 7 ППЗСП, ако в срока по ал. 6 лицето не се яви за справка в дирекция "Социално подпомагане", както е в конкретния случай, социалният работник прави мотивирано предложение за отказ поради невъзможност за извършване на социална анкета. Ето защо, съдът намира, че правилно и в съответствие с посочените по-горе законови изисквания е постановен отказ за предоставяне на еднократна социална помощ на жалбоподателката.

Предвид изложеното съдът приема, че оспорената заповед е правилна и законосъобразна, като издадена от компетентен орган и при спазване на процесуалните правила. Същата е в съответствие с материално правните разпоредби, като за издаването ѝ е бил изготвен социален доклад, съдържащ мотивирано предложение за отказ на жалбоподателят да се предостави еднократна помощ по чл. 16 от ППЗСП, поради невъзможността да бъде извършена цялостна социална анкета. Заповедта е мотивирана и обоснована в съответствие с направените фактически установявания.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София

РЕШИ:

Отхвърля жалбата на И. Е. В., ЕГН/ [ЕГН], срещу Заповед № ЗСП/Д-СС-543/14.06.2024 г. на директор на Дирекция "Социално подпомагане" [населено място], с която на жалбоподателката е отказано получаване на еднократна социална помощ при инцидентни нужди по чл. 16 от ППЗСП.

Решението не подлежи на обжалване на основание чл. 13, ал. 6 от Закона за социалното подпомагане.

СЪДИЯ: